

Mehmet Obut

- Őirler -

Yayın Tarihi:

04.11.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Obut

Eserleri:

Ah Şu yıldızlar

Yine akşam oldu
Denizin üstünden geçip
Dağların arkasına saklandı güneş
Bir ocuğun Őekerini saklaması gibi
Kimseye belli etmeden
Ama herkesin gözünün önünde
Őokaklar da boşalır birazdan
İnsanlar evlerine çekilir
Gidecek yerinin olmaması
Çok kötü bir his
Gidecek onca yerin varken üstelik
Ortada kalıp düşünmek
Sessizleşmek buruk bir tebessümle
Ve sonra vazgeçmek hepsinden
Tutunabilmek bir dala
Nehir hızla akarken
Güzel de olurdu aslında
Dal sağlam olsaydı eğer
Boşlukta sürüklenmek gibi
Azgın sular da çaresizce ırpınmak
Ve sonra yorulunca
En yakın denize dökölüp
Karışmak maviliklere
Gün batımından Őafağa kadar
Hiç düşünmeden zamanı
Takılıp düşmeden kelimelere
Uzanıp izlemek gökyüzünü
Sevda yüklü bulutları
Kalp hırsız yıldızları
Geceyi unutmayan dolunayı
Ama en çok da yıldızları
Ah Şu yıldızlar
Sığmıyorlar küçük avuçlarıma
Ah Şu yıldızlar
Keşke
Seni benden hiç almasalar.

Mehmet Obut

Babil'in asma bahçeleri

Babilin asma bahçelerinde
Buluşur belki bir gün kayıp ruhlarımız
Yaşanmamışlara inat bir tebessümle
İçimizdeki çocuğun mutluluğu yüzümüzde
Yaşadığımız yerden çok ırakta bir yerde,
Çölün ortasında Vahanın gizeminde
Şerap görür gibi mucizevi güzellikte..
Mavi ve yeşil tonların eşliğinde
Kemerli yüksek kapılarından geçeriz
Savaş ve aşk tanrısı Iştar'ı selamlayıp girişte
Ve sonra
Aşıklar bahçesinde yürürüz seninle
Nebukadnezar'dan Kraliçe Amytis'e hediye
Hâlâ bir sır olan şaklı Cennet'te..
Devasa hurma ağaçlarının gölgesinde
Dans eden sevgililer gibi
Yeni çiçek açmış dallarda
Aşıkların bağladığı dilek mendilleri
Deniz misali ayaklarının altında Fırat nehri
Tüm ihtişamıyla büyüleyici ve gizemli
Onun suyundan beslenir sonsuzluk havuzu
Ve bulutların üzerine kurulu tüm bahçeler
Her katında farklı bir bitki örtüsü kucaklar bizi
Merdivenlerinden çıkarken Marduk'a doğru
Yavaş ve emin adımlarla göğe yükselir gibi
Atarız tüm yüklerimizi omzumuzdan
Bir kuş kadar hafif, özgür ve arınmış bir ruhla
Kanat çırpırız maviliklerinde Ninova'nın
Bilinmeyenlerden çok uzaklara
Ve günbatımında karışır bedenlerimiz geceye
Uykusuza masallar anlatır gibi
Bitmeyen bir rüyanın içinde
Belki sır olarak kalırız bizde
Fırat'ın en derinlerinde.

Mehmet Obut

Ben bir hayalperestim

Nasıl olsa unutturum dedim
Bu sefer öyle kolay değil
Yapamam da aslında
Vedâlar doğru değil
Ne kadar kolay alışmak sana
Çekilmezken ruhum hiç bir tarafa
Sen de kaldı zamansız
Kahve içimlik sohbetlerimizde
Şarap tadında şarkılar çalardı
Eskimeyen dillerde
Gözümü kırpmadan seni dinlerdim
Soluksuz öylece
Yorulurdun bazen anlatmaktan
Susardın,öyle susardık
Araya girmemi isterdin
Ben konuşacak bir şey bulamamış gibi
Sadece sana bakardım
Gülerdik sonra noldu diye
Aslında çok şey vardı anlatacak
Sustuklarımı duyarsın diye
Sakladığım içimde
Yanında olmanın
Sana sarılmanın
Verdiği sonsuz huzur
Uyuşma hissi damarlarımda
Onu bile anlatamam
Ben bir hayalperestim
Tüm bunlar hiç yaşanmadı
Belki de ben düşledim sadece
Ama en güzel düşümdü
Senin ruhuma izdüşümün
Her fırsatta teşekkür ediyorum sana
Duymuyorsun belki ama
Hissediyorsun eminim buna
İhtimaller içinde
Kararsız bir düştü biliyorum
Olmayacaktı,olamazdı
Ve olmadı da.

Lilyum'a son şiir ama vedâ değil...

Mehmet Obut

Ben seni çok sevdim

Ben seni çok sevdim
Ben seni çok severken
Sana dair herşeyi sevdim
Hayata küstüğün geceleri
Sabahına gülümsediğin gün doğumlarını
Basıp geçtiğin toprağı hatta
Yürüdüğün zaman gölgeni sevdim
Ve gözünün daldığı yerleri
Saçlarını örmeni ve
Örgünü tutturmak için taktığın tokanı
Ama en çokda ellerini sevdim
Tırnaklarındaki beyaz lekelerine kadar..
Kimse umrumda değilde şu hayatta
Seninde beni hala sevdiğini şanmışım
Yirmi yılın sonunda..
Kendi adıma üzüldüğüm tek nokta
Biz olamamışız seninle hiç
Ne önce,ne sonra,ne de şimdi
Sadece güvenli limanın olmuşum senin
Gemilerini yaktığın zamanlarda
Ama olsun özür dilerim
Ben yinede çok sevdim seni
Bunun içinde hiç pişmanlık duymadım...

Mehmet Obut

Ben yine sendeyim

Üçüncü gün
Saat üç
Uyanıyorum yine
Sersem gibiyim
Uyuşuk bir beyin
Değişik duygular
Zaman kavramı yok
Sadece sen ve ben
Hayır,hayır sadece sen
Aklımda sen
Başka gidecek yerim yokmuş gibi
Yine sendeyim
Biraz düşünüyorum sonra
Akıl yürütmeler
Mantıklı çözümler
Duygu travmaları
Aşk üçgeni
Ve görüyorum ki
Gidecek yerim yok
Kalmamış gerçekten
Hep sendeyim
Sonra bilmem kaçınıcı gün
Saat yine üç
Mevsim bile değişti
Günler kısaldı
Yaprak dökümüne doğru
Kasım yaklaşıyor
Yeniden doğuyorum
Sonbaharım belki de
İyi yada kötü
Bir önemi yok aslında
Ne farkeder
Çünkü sen geleceksin
Ama çok keyifli ve neşeli
Düşünceler içinde
Ansızın ve nedensiz
Sen beklenensin
Ben ruhuma müjdelenen
Ve nihayet
Sonbahar geldi
Ayın üçüncü günü
Saat üç
Ben yine sendeyim
Hoşgeldin lilyum.

Mehmet Obut

Bir kadın vardı

Bir hayaldi sanki geceleri gördüğüm
Gün doğunca kaybolan yıldızlar gibi
Sonradan anladım kaybolan zamanı
Yalnız kalınca düşler sokağında
Bir kadın vardı çok güzeldi
Pastel tonlarda resim çizerdi
Düşlerinde kaybolmuş
Bir zaman yolcusu
Hiç konuşmaz hep susardı
Bir aldaniş vardı gözlerinde
Çoğu zaman hep onu çizerdi
Değişik şekillerde ve renklerde
Ama gözleri hiç değişmezdi
O koyu renkte güzel ve masum gözleri
Anlatmak istediği özünü kaybetmeydi
Çünkü gözlerin seni ele verirdi
Gözlerinde sakladığı hayallerini
Gözyaşları beslermiş
Gözlerinde saklı düşleride
Ağlayınca düşermiş yeryüzüne
Son gördüğümde siyah beyazdı
Tüm renklerden arınmış
Bir duruluk vardı resminde
Ve sakın onlardan biri olma
Diye yazıyordu tuvalde...

Mehmet Obut

Bu işte bir gariplik var

İçimde bir tuhaflık var
Kelimelerde buruk bir tat
Delilerin çığlıkları kulaklarımda
Mutsuz bir gün belkide ondan
Havada bir sarhoşluk var
Boş şişelerin içinde bulutlar
Dans eder durur benimle
Aklım bu duruma aşına
Ama çok garip değil mi
Zaten varolan sorunlara
Yeniden alışmaya çalışmak
İçimi notalara dökemedim belki
Zaten eğreti dururdu üzerimde
Bir önemide yok aslında
Önceliklerim ve hayal kırıklıklarım
Hiçbir melodiye uymazken
Mükemmel zamanlama
En güzel anlardan sonra
Babamın sözleri aklımda
Bu işte bir gariplik var
Mutluyum aslında belki de ondan
Çünkü;
Şahip olamayacağım şeyler için
Heves etmemeyi
Çocukken öğrendim ben.

Mehmet Obut

Bugün de böyle

Balkonda oturuyorum yine
Boş duvarları izliyorum
Uzun uzun bazen
Biraz Oğuz Atay okuyorum
Biraz resmine bakıyorum sonra
Arada da başımı göğe çevirip
Yıldızına göz kırpiyorum gülümseyerek
Ne yapacağımı şaşırıyorum
Bazen gün içinde
Yanlış durakta yanlış otobüse biniyorum
Aslında tanımadığım birine
Merhaba diyorum önce
Sonra kim olduğunu düşünüyorum
Biraz dalgınım sanki bu aralar
İnsanları izliyorum uzaktan
Kalabalıklar içinde şaşkınlıkla
İçleri boş ruhlarını görüyorum
Kimisi doğmadan ölmüş kozasında
Kimisi uçmayı becerememiş
Av olmuş vahşi hayata
Birçoğuda amaçsızca dolaşiyor
Bir örümcek ağında esir gibi
Tam bir şarkı geliyor aklıma
Sözlerini unutuyorum çok saçma
Sonra en başa sarıp
En iyi yaptığım şeyi hatırlıyorum
Yani seni düşünüyorum
Dualar ediyorum senin için
Hep iyi olman için
Dilek hakkımda hemen kullanmıyorum
Geceyi bekliyorum sakince
Belki bir yıldız daha kayar diye
Bugün de böyle işte.

Mehmet Obut

Deniz kabuğu ve çakıltası

Bir minik deniz kabuğu ve
İki küçük beyaz deniz taşı
Kimbilir ne maceralar
Ne zorluklar atlattılar
Engin denizlerin delirdiği ve
Kıyıları dövdüğü dalgalarda
Ama sonunda buradalar yanımda
Yalnızlığımıza umut ve arkadaş oldular
Sıkı sıkı tuttum avuçlarımda
En zor zamanlarımda
Bazen güldük eğlendik
Bazen ağladık beraber
Dışarıdan bakınca
İnsana benzeyen canlılar vardı
Ama içleri boş
Senin ne yaşadığını kimse bilmez
Ama herkes konuşur
Hiçbir zaman anlamadılar
Delirdigimi bile sananlar oldu
Çokda akıllı sayılamazdım ya zaten boşver.
Deniz kabuğu ve taşların hikayesine gelince
Dedi meczup;
Deniz kabuğu kalbin kabuk bağladığı halidir
Sevgisizlikten ve boşluktan yapayalnız bîçare
Yalnız kalmaya alıştıyorda insan
Yalnız olmak zordur çocuk..
İki küçük taş gelince,
Yumru şeklinde olan kalbin taşlaşmış halidir
Dedi ve devam etti.
Sevgisiz kalan kalp bir süre sonra taş kesilir
Merhamet ölür,vicdan susar,vefa kalmaz.
Sevgi öyle yücedir ki aşktan da öte
Sana üflenen ruhun içinde "öz"dür çünkü.
Ve en ufak bir sevgi tılsımı yıkar tüm duvarları
O yumru şeklindeki taşı bile kalbe dönüştürür.
Taştan filizlenen sevgi tohumları
Toprağa karışır zamanla
Ve yeniden doğar dünyaya...

Mehmet Obut

Eğer istersen

Gitmek hiç aklımda değildi
Birdenbire girdi hayatıma
Hüzün kuşları geldi yine
Kondular başucuma.
Mutluluk en güzel rüya
Daldı yine gözlerin
Çok uzak bir yer aklında
İçinde bir korku unutulmak
Görmek kolay değil her zaman
Kirli bir pencereden bakınca
Bir hata ve bir hata daha
Sonrası malum pişmanlık
Zor olan kabullenmek herşeyi olduğu gibi
Ama yinede beklemek
Beklemek bir kişiyi
Hiç uyumadan bıkmadan umut etmek
Güvenmek geleceğinden habersiz
Ve sonunda kaybetmek.
Yaşamın bir anlamı var
Eğer görmek istersen
Bu şarkının bir anlamı var
Eğer duymak istersen
Ve belki bir gün
Eğer istersen....

Mehmet Obut

Esir ruhlar

Nasıl başlarsa öyle bitirmiş ya hikaye
Bizimki başladığı gibi bitmedi ama
Başladığı yere geri döndü.
Çalkantılı çocukluk yıllarından
Sevgi yoksunu evlere,kötü anılara
Yaşlı gözlere geri döndü esir ruhlar
Hiç istemesede o aidiyet hissiyle.
Kazanma hırsından çok
Kaybettiklerinin gölgesinde kalan
Bir savaştı bu hiç bitmeyen
Tabi ki kazanan olmadı yine
Zaten savaşlarla kazanılmazdı ki mutluluklar
Bir tarafta çocuklar mutsuz ağlarken
Diğer tarafta aynı çocuklar nasıl gülebilirdiki
Hiç bir şey olmamış gibi..
Çünkü en başından beri yanıştı herşey
Çünkü çocukların bedenlerini ve
Kendi zevklerini beslediler
Onların ruhlarından önce
Ve o çocuklar büyümedi hiçbir hikâyede..

Mehmet Obut

Güneş geri gelir

Bu sessizlik biraz fazla
Hiç alışık değilim
Yarınlardan umutsuz
Bu sakin bekleyiş
Hiç bana göre değil
İçimde fırtınalar koparken
Yazdan kalma bir günde
Sonbahar kırıntıları var
Yürüdüğüm yerlerde
Bu şehir, bu sokaklar
Doğduğum yere benzemiyor
Küçük evlerin çatılarında
Büyük düşler vardı
Hiç bitmeyen umutlar
Aşık sokaklarında
Yağan yağmurlar
Sevgiyle dökülürdü mazgallardan
Şimdi sana bakmıyor
Hiç bir pencere
Duvarlarında ismin yok evlerin
Sokaklar suskun
Hiç bir kapı sana çıkmıyor
Bu şehir beni öldürüyor
Ruhumu yaralıyor
Gölgem düşmüyor yere
Yıldızı olmayan akşamlarda
Üzerimi örtemiyor geceler
Karanlık sabahlara uyanıyorum
Penceresi kırık odamda
Sonra bir mum yakıyorum
Senin için
Karanlıktan korkma diye
Tüm duvarlarını yıkıyorum
Ve bütün kalelerini
O karanlık şehirin
Çünkü bunalırsın biliyorum
Üzerine gelir tüm dünya
Sevmezsin sıkışıp kalmayı
Hayata dâir
Güzel bir hikâyem yok belki
Olsun üzülmüyorum
Sadece sana inanıyorum
Ve biliyorum ki
Sen yeniden yazarsın
Mucizenle tüm hikâyeleri
Güzelleşir bir anda herşey
Sakinleşir koca şehir
Yüzümü acıtmaz artık rüzgârlar
Durulur bu fırtına
Güneş geri gelir.

Mehmet Obut

Güzel çocuk

Küçücük elleriyle kurduğu
Kocaman hayalleri var onun
Sevgi dolu kalbinde büyüttüğü
Gece rengi gözlerinde
Kaybolduğum zamanlar var
Eylül akşamlarını anımsatan
Kırılgan ruhunda sakladığı acılar var yüzünde
Gülümseyerek üzerini örttüğü
Kalabalıklar içinde yapayalnız hissetsede..
Seçilmiş olan yalnızlığında,
Tanrıça Athena gibi
İhtişamlı ve korkusuz
Aşık olduğunda ise
Artemis'in yayına gerdiği ok gibi
Kusursuz ve can alıcı bakışlar..
Hiç kaybetme o neşeni
Güzel çocuk
Gül kendine,yıldız kadar güzelsin
Gül kendine,sen hep özelsin
Gülümse hayata inatla ve ısrarla
Boşver onlar hep konuşsunlar
Onlar zaten hiç susmazlar...

Mehmet Obut

Hayat ve sen

Ve sonunda hayat
Bir film gibi,seyrettin ve bitti
Soru sormak anlamsız
Sonu olmayan bir oyun bu
Bütün yalanların aklında
Hiç bitmez sandığın geceler
Yağmurda islandığın sokaklar
Terkedilmiş bir gölge misali
Donup kalırsın öylece ve
Soğuk duvarlara vurur yüzün
Bir rüyadan uyanıp
Keşke o ben olsaydım dediğin anlar
Ilık bir rüzgar eser ve üşütür seni
Sonra geceye aşık olursun
Gece sarhoş,
Gece kendinden geçmiş
Tüm gücüyle iter seni yalnızlığa
Ve sonra susarsın
Bazen küsersin
Bilirsin bazı kelimeler
Uzun yaşamaz sende zaten
Çünkü herşeyden kaçtın
Hatta bazen kendinden
Ve sonunda hayat
Bir film gibi,seyrettin ve bitti...

Mehmet Obut

İki kişilik yalnızlık

Bilemedim hiç
Güneş mi aya sevdalı
Ya da gündüz mü geceye
Zamanın gerisinde kaldım hep
Gölgesinde kayboldum
Yakaladığımı sandığımda çok geçti aslında
Belki de çok erkendi
Ve belki de hiç bilemeyeceğim
Yıldız fallarında bile yokken umudum
Nasıl barışsın ruhum hayatla
Nedendir bilinmez ama
Nefret ettiğini kolayca söylerde herkes
Zor gelir sevgi sözcükleri
Kimse belli etmez sevdiğini
Tam da bu yüzden
Aşık olur da söyleyemez
Pamuklara sarar saklar içinde
Bir sır gibi
İmkansız aşk bu ya
Acısı daha tatlı geliyor sevgisinden
Sevgisizlik bataklığı içinde
Boğulurken çırpınmak gibi
Daha çok batacağını bilerek derine
Ama o an akıl edemez
Çünkü hep bir endişe yüreğinde
Ruhunu hapseden o yalnızlık hissi
Kötü gibi görünsede uzaktan
İki kişilik yalnızlıktan iyidir yinede
Belki de en güzeli böyle

Mehmet Obut

Küçük avuçlarında büyük avuntularım

Geçmiyor zamanla
Ama alışyorsun
Yokluğuna ve acıya
Sevgiye ve ölüme
Zaman çare olmuyor
Kabuk bağıyorsun sadece
Bir diğer yaranın üstüne
Yeni bir sayfa açıyorsun
Bambaşka birine
Başka yaralar için
Daha da derinlere inerek
Yaranabilirsen aşka
Dayanabilirse kalbin
Tutunabilirsen fırtınaya
Ve kırık değilse kanatların
Belki bir şansım olabilirdi
Ama kırıktı işte kanatlarım
Küçük avuçlarından
Uçmak da değildi niyetim
Bir uçurtmanın kuyruğundan
Gökyüzünü izlemeyi istediğim
Senin ellerinde
Küçük avuçlarında
Büyük avuntularım
Ama kırıktı işte kanatlarım
Uçmak da değildi niyetim
Asla da uçamadım.

Mehmet Obut

Lilyum

Yıllardır tutmayan dileklerim için
Aslında boşuna kaymış yıldızlar
Hep daha fazlasını ister ya insan
Ne istediğini bilmeden
Ya da ne aradığını
Ama son bir dilek tuttum
Ve bir yıldız daha adı lilyum
Çünkü sen nefsime değilde
Duygularıma ve ruhuma dokundun
Tüm içtenliğinle
Sevgi ve umut dolu kalbinle
Yıkık ve harabe limanımda
Ruhum sana doğru çekildikçe
Kıyılarıma vuran gemilerden
Sadece seni aramış gözlerim
Bunca zamandır umutla
Şimdi daha iyi anlıyorum
Masal gibi aslında
Beklenmedik bir anda
Belki birazda yanlış zamanlarda
Bir gökkuşağının altından geçiyorum
Ve tüm keşkelerim iyikilere dönüşüyor
Sonsuz teşekkürler sana lilyum
Yaşattığın her bir güzel an için minnettarım.

Mehmet Obut

Lilyum 2

Hiç kimsenin yanında
Bu kadar huzurlu hissetmedim
Hiç utanmadım yanında
İlk defa şarkı söyledim seninle
Beraberce sıkılmadan
Başkasının yanında asla söyleyemezken
Bana birşeyler anlatırken
Hiç yorulmadı ruhum
Senin kanatlarının altında
Gözlerinin içine bakmaktan
Hem kendimi alamıyor
Hem de kayboluyordum derinliğinde
Mutluydum ama işte nadir zamanlardan
Daha önce hiç tatmadığım kadar
Güzel zamanlar çok kısa da olsa
Sen konuşurken
Dudaklarından dökülen her bir kelime
Gündüğümü izlemekle eşdeğerdi bana
Uyumadım gece yanına uzandığımda hiç
Seni izledim gece boyunca
Nazardan gözlerimi sakınarak
Saçlarını kokladım her nefesimde
Bir daha yaşayamazsam bu anı diye
Ve belki de ilk defa kıymet biliyordum
Kaybetmeden önce birşeyin değerini
Daha önce hiç bilemediğim kadar
İmkansız biliyorum
Ama seni seviyorum
İmkansız biliyorum
Ama seni çok özlüyorum
"Lilyum".

Mehmet Obut

Lilyum 3

Duyduklarımı bastırısamda kafamda
Sustuklarım birikti içimde
Gördüklerimi saymıyorum bile
Zamana sığmıyor çünkü yaşadıklarım
Ait olmadığım yerdeyim
Ruhum huzursuz
Testim yolda kırılmış
Ayaklarım çıplak üşüyorum
Ve yollar da dikenli üstelik
Ama yürüyorum yinede
Yürümek iyi geliyor bazen
Çünkü yolların sana çıkmasını umuyorum
Hâlâ umudum var yani
Bazen kendimden bile sakladığım
Kendimi kandırdığım
Küçük oyunlar oynadığım
Büyük bir dünyam var
Karanlıklar içinde
Bir sürü maskeli yüz
Kül kedisi masalından
Yedi cücelere kadar karmaşık
Ama ben sadece birini arıyorum
Rüyalarımı çalan birini
Rüyalarımı yazan birini
Çıplak ayaklarıyla
Rüyalarımda dans eden birini
Tüm fallarımda çıkan
Beni yıldızlara bağlayan
Bazen tatlı bir su perisi
Ruhumun suya kanamışlığında
Bazen bir rüya gezgini
Soluma yatınca göremediğimde yanımda
O kadar zamanımız yok Lilyum
Hayat rüyalarım kadar kısa.

Mehmet Obut

Lilyum 4

Bana bir yol lazım
Başka sokaklarda
Ezbere değil öyle
Kaybolacağım şehirler lazım
Labirent gibi
Bir kitap var aklımda
Delilerin yazdığı
Hatıra defterlerine benzer
Biraz huzursuz belki
Ama çok da sessiz
Sahaf kokusunda
Eskimiş yapraklar
Sihirli sözcüklerle dolu
Umuda yolculuk ederler
Kocaman bir kütüphane
Kalbimin tam ortasında
Uykusuz gecelerimden kalma
Bana biraz şans lazım
Olmazlara inat
Kelebeğin ömrü kadar
Bir hayat pahasına olsa da.
Başka türlü bir şey
Kuşun kanadındaki tüyden hafif
Karıncanın yükünden ağır
Boşluğa adım atarken
Uykusunda düşen
Bir yıldız gibiyim
Senin ellerinde
Herşeye rağmen
Gülümsüyorum uyumadan önce
Aklıma geldiğinde
Tatlı bir tebessüm yüzümde
Gözlerin gözlerimde
Ve düşmekten korkmuyorum ordan
Son kalemdeyim çünkü
Gidebileceğim başka yer yok
Burası son bilge şehir
Burada kaybolsam
Beni yine bulurmuydun lilyum.

Mehmet Obut

Mavi ruhumun cenneti

Ne ilk ne de son bu vazgeçişlerim
En zoru da arafta bekleyişim
Gün dönerken geceye
Lavanta kokulu bahçelerde
Dolar yine gözlerim
Yüzleşirim gerçeklerle
Altın kelekler misali
Bu umarsızca yaşama hevesi niye?
Ay'ın gölgesi sessizce düşerken
Karanlık bir odaya pencereden sızır gibi
Ufukta denizin üzerine
Ve şanslıysan eğer
Bir de yıldız kayar düşlerinde
Hani uyanmak istemediğin rüyalar varya
Gerçekle düş arasında sıkışıp kaldığın
Bir anlık mutluluk gibi..
Gecenin rengi kadar koyu gözleri
Her nefeste içine çeken girdap misali
Boğuluyor derinlerinde mavi ruhum
Ve sen mavi ruhumun cenneti...

Mehmet Obut

Olmaz mı dersin?

Rengarenk akiltasları
Hepsi birbirinden güzel
Ahenk içerisindeler
Cennet'te bir sessizlik gibi
An'ı yaşamanın verdiği huzur
Sonrası akılda kalan sorular
Olabilirmiydi sorusunun döngüsünde
Zaman da bir kırılma anı
Herşeye rağmen pişman olmadan
Yryebilmek cesareti
Bir sonbahar esintisinde
Sararmış yapraklar yolunu süslerken
Arkanda rzgrın hafif ıslığı
Ya da bir ilkbahar sabahı
Nergis kokulu bahçelerde
Sarı papatyalar sana eşlik ederken
Yolun nerede biteceğini bilmeden
Korkusuz ve umarsızca hiç düşünmeden
Yürümek gibidir uzaktan sevmek
Ve yorulunca uzanmak toprağa öylece
Gökyüzünde pamuk bulutlar salınırken
Hiç iyi olmazmı dersin,olabilir...

Mehmet Obut

Onyedi

Biliyormusun biz aslında
Birer yıldız tohumuyuz bu dünyada
Göz göze gelince zaman durduğunda
Sanki yıllardır onu tanıyormuşsun gibi
Bir parçan hep ondaymış gibi bir his
Önce ellerini sonra sesini titreten
Sakarlıklar yaptıran aşk çıkmazı
Gördüğünü bildiğin ama
Asla hatırlayamadığın bir rüya
Yorumsuz ve cevapsız sorularla
Geçmişin getirdiği yük ve
Şimdiki zamanın hayal kırıklıkları
Gelecek güzel günlerin
Habercisidir belki de kimbilir..
Umut hep var aslında
Bastırılmış korkuların ardında
Güneşe göz kırpan kardelen misali
Yıllar geçmiş üzerinden
Bir çift ela gözle ruhuma dokunalı
Bir varmış bir yokmuş masal gibi
Ben ondokuz,sen onyedi
İlk dans,ilk heyecan,ilk itiraflar
Aşka dair fısıltılar kulaklarımızda
İlk kez tutulan ay ve güneş misali
Kararırken dünyadaki tüm ışıklar
Biz tamamlıyoruz birbirimizi
Ve sen bende hala onyedi hep onyedi....

Mehmet Obut

Ölüm gibi sevmek

Bugün sana uzandım yine
Bitmek bilmedi sonsuz gece
Bambaşka bir şey bu
Mutluluktan daha öte
Yalnızlıktan daha sessiz
Yanında durmak öylece
Tutmak küçücük ellerini
Okulun ilk günki heyecanı gibi
Sadece aşıkların seyrettiği
Bir filmin unutulmaz sahnesi gibi
İşte öyle sevdim ben seni
Bir annenin çocuğuna olan şefkati
Sonsuz bir aşkın karşılıksız sevgisi
Hiç tanımadığım birinin
Mezarı basında ağlarken ben
Ölüm gibi sevdim seni..

Mehmet Obut

Saat onbuçuk

Saat onbuçuk
Yine aynı duraklardan birindeyim
Eski bir şarkı dudaklarımda Destina...
Mırıldanıyorum canım sıkıldıkça
Hiç unutamadığım çocukluğum ve
Asılı kalmış hayallerin gölgesinde
Kuyunun dibinde bir ışık sanki
Yada sahrada bir serap mutluluk
Hatırlıyor musun abi yıldızları sayardık
Çocukken ve geçen uçakları gökyüzünden
Beton damda çardakta yatarken yazın
Keşke yine öyle bir zaman olsa
Yine uyusak ama hiç büyümesek
Beceremiyorum çünkü büyüklüğü yaşamayı
İçimdeki o küçük çocukla...

Mehmet Obut

Sustum

Sustum,
Sustukça düğümlendi
Büyüdü kelimeler boğazımda
Hasta sabahlara uyandım
Güneşsiz kalınca gölgem.
Sustum,
Sustukça kurudu ağaçlar
Ormanımın rengi soldu
Döküldü yapraklarım
Sonbahar gelmeden.
Sustum yinede
Sustukça anlamı bozuldu
Öznesiz kaldı cümleler
Devrik düşlerimde.
Sustum,
Susamışken aşka kalbim
Kurudu dudaklarım
Hoyrat rüzgârlarında.
Sustum,
Sen sustukça yalnızlığıma.
Sessizleşti iyice günler
Daha da içime kapandım
Ruhum sıkılıyor
Pusulası kayıp hayallerimde
Kendi masalında hapsolmuş
Bir seyyah gibiyim
İçimdeki çocuğa küstüm
Bir türlü memnun olmuyordu zaten.
Sustukça artıyordu korkuları
Yerli yersiz endişeler
Toksik ve berbat bir hayat
O da bunları yaşasın istemedim.
Sen sustuğunda
Ben içimdeki çocuğu gömdüm
Lilyumun kıyılarına.

Mehmet Obut

Sümerli bir gezgin gibi

Zindan masallarındaki bir esir gibi
Soğuk çaresiz ve yalnız başına
Kör bir gecenin karanlık kuytusunda
Kayboluyor sanki yıldızlar zaman durdukça
Sensiz uyandığım gün doğumları
Bir gün daha ve yeni bir gün daha
Sümer'li bir gezgin gibi kayıp ruhum
Kadim şehir Uruk'un
Harabe ve çıkmaz sokaklarında
Tutamadığım sözler var aklımda
Tamamlanmamış cümleler ve
Tuvallere sığmayan çocukluğum..
Keşkelerle dolu bir hayatın içinde
Sergüzeşt'teki Dilber gibi
Sessiz çığlıklarım yankılanıyor bir akşamüstü
Nil'in soğuk kıyılarında
Karanlıktan aydınlığa bir yol var evet
Belki çok zor ve belki yarın değil ama
Bir gün mutlaka
Sana söz unutmadım aklımda.

Mehmet Obut

Tüm hakları yalnızlığıma

Yağmurlu bir günün sabahında
Toprağın o nefes kesen kokusu
Ve gökyüzünde salınan pamuk bulutlar
Dans ediyorlar gökkuşağının etrafında
Hergün farklı hikayelere giden yolda
Yürürken tüm benliğimle
Bir sebepsiz fırtına kopar kalbimde
Ve alır götürür bu fotojenik estetiği
Kaybolan geçmişin peşini bırakmıyor sanki
Her adımda hatırlatıyor kendini
Tam da bitti artık rehavetine kapılıp
En kötüsü buydu dediğin anda..
Omuzları yüküne dayanamayıp düşmüş
Kimsesiz bir çocuk gibi çaresiz
Sırtındaki onlarca bıçak darbesinin
Bir önemi yok aslında
Kalbindeki kapanmayan yara kadar
Gecenin karanlığında gökyüzünü izlerken
Kayan küçük bir yıldızla bağladım umudumu
Ve sen yine göremedin üzgünüm..
Sabahın ilk ışıkları gün ağarırken
Çocukluktan kalma bir şarkı dudaklarımda
Şözleri bana ait değil belki ama
Tüm hakları yalnızlığıma...

Mehmet Obut

Ve büyü bozuldu

Öylesine masum
Öylesine utangaç
Küçük ellerinle
Bir dokunuşun yeterdi ona
Hayat buldu gözlerinde
Yanında mutluydu sadece
Yalnız benliğiyle..
Bir şeylerin iyi gitmesinden
Çok korkardı her zaman
Ö büyü'nün bozulmasından
Çünkü saf kalp yoktu
Ve sonsuz mutluluk ta
Kötünün iyisi vardı sadece
Bunu çok önceleri anlamıştı ama
Anlatamamıştı kalbine
Karanlık odasının penceresinden
Gecenin endamına bakardı
Simsiyah bir örtü
Bir sır gibi saklardı gündüzü
Gidişin onun için ölüm olmuştu
Ama kurtuluş değil
Ve büyü bozuldu...

Mehmet Obut

Ve Eylöl'dü bir akşamüstü

Unutuldu herşey
Geriye kalan neydi ki
Benim elimde bir damla gözyaşı
Sendе ise bir avuç toprak
Koskoca bir hayat
Bir güne sığıverdi sanki
Kader;
Pusuda bekleyen bir avcı gibi
Sirtından vurdu yine.
Çaresizliğin esaretinde kaybettim seni
Ve Eylöl'dü bir akşamüstü.
Daha sonbahar gelmeden
Dalından bir yaprak düşmeden
Son kez dokundum saçlarına
İnce beyaz bir örtünün altında
Öpmek istedim son defa
Ama cesaretim yoktu
Ve Eylöl'dü bir akşamüstü...
23.09.2003 Teyzeme....

Mehmet Obut

Yağmur

Yağmurlu bir gecede
Minik damlalar ve ben
Gökgürültüsü eşliğinde
Şimşekler yolumu aydınlatırken
Yürüyoruz boş sokaklarda
Hatırda kalanlarla beraber.
Sabah ki gümüş renkli günü hayal ederken
Sahip olduğum ve kaybettiklerim aklımda
Toprak kokusunda bir yalnızlık gibi
Kırık düşler içinde gölgesiz kalmak
Zamana bıraktık ya herşeyi hani
Sanki okadar zamanımız varmış gibi..

Mehmet Obut

Yağmur teşekkürler

Yağmurun sesine bak
O minik damlalar
Kocaman bulutların arasından
Yeryüzüne süzülüyor
Düşmekten korkmadan
Yeni doğan bir bebeğin
Cennet'ten düşmesi gibi dünyaya
Büyük bir umutla ve heyecanla
Korkusuzca çarpıyorlar
Bazen bir ağaca
Bazen toprağa
Bazen de bir kuşun kanadına
Usul usul sessizce
Ama her zaman iyilikle değil
Düştüğü yerde
Can yakan damlalar da var
Senin gözlerin gibi
Derin ve keskin
Ama yinede umut yüklüler
Görebilirsen eğer
Ve çok da neşeli bir yolculuk
Sevebilirsen eğer
Her yerdeler aslında
Eski bir kitabın tozlu sayfalarında
Rastlarsın bazen
Kokusundan tanırsın
Bir şarkıda duyarsın belki
Sesinden tanırsın
Ya da bir şiirin duygusunda
Gözyaşlarında hatırlatır kendini
Özleminden tanırsın
Yağmur sakinleşir sonra
Acıtmaz artık çarptığı yeri
Ve yağmur diner
Yağmur, yağmur teşekkürler.

Mehmet Obut

Yapabilirmisin

Nedensiz yaşıyorum artık hayatı
Amaçsız,sebeb ve sonuçtan bağımsız
Sorgulamadan geçmişi ve bugünü
Hiç bir özneye anlam yüklemeyen
Zamansız ve zarfsız kelimelerle
Zamana bırakılmış bir aşkın gölgesinde.
Tasadüflere şaşırıyorum meselâ
Biliyorum ki hiç bir karşılaşma tesadüf değil
Sebepsiz yere doluyor gözlerim çoğu zaman
Bir çocuğun gülüşüne,bir gözün dalışına
Bir kelebeğin umuduna ve
Bir yaprağın dalından kopup yere süzülüşüne
Tanıklık edip ağlayabiliyorum.
Sonra da hiç bir şey olmamış gibi
Gülümseyebiliyorum meselâ
Kendi derdimi saklayıp geceye.
Oysa ki bırakın gemilerimi
Limanları ateşe verdim içimde bir yerde
Denizin gözlerinin içine bakarak..
Ağlamamak için kendimi tuttuğum zamanlar
Sayısız yutkunuşlarımda boğulduğum günler
Her sabah güneşle yeniden doğup
Her akşam ölmek mesela yapabilirmisin?
İyi yada kötü olacakları önceden görüp de
Müdahale edememek akışa ve zamana
Sadece olup biteni izlemekle yetinmek
Kimine göre mükâfat
Kimine göre sonsuz lânet
Kimine göre de ilahi adalet?
Bana sorarsan teslimiyet,
Zamana hapsolmuş bir ruhun teslimiyeti..

Mehmet Obut

Yarım kalan hikâyeler

Kime sorsan vardır
Yarım kalan bir hikâyesi
Kiminin dudağında kalmış
Tamamlayamadığı cümlesi
Kimisi parkta bir salıncakta unutmuş
Çocuk kalabilmeyi.
Yağmura bile sorsan
Belki o da isterdi
Bir kartanesi olabilmeyi
Yarım kalan hikâyelermiydi peki
Bardağında kalan bir yudum kahvemi
Son kez gördüğünü bilmedigin birine
Hoşcakal diyememek mi
Yoksa kendilerimiydi yarım kalan.
Aynaya baktıklarında
Ne dediler karşıdakine
Salıncakta oturan çocuğa
Selam verbildimi hani
Parkın önünden geçerken
Gülümsedi mi gözlerinin içi.
Kendi hikâyenı yazabilseydin eğer
Yine aynı karaktere benzermiydin
Yine yarım kalırmıydı hikâye
Belki de kayboldu
Zamanda bir yerde
Hikâyenin diğeri yarısı
Aradın mı hiç sokaklarda.

Mehmet Obut

Yaşama dair

Bir gün daha yaklaştım ölüme
Hayat yanımdan geçerken sessiz sedasız
Gülümsedim kaderime
Ama yinede içimde bir burukluk
Daha iyi olabilirdi diye
Çok şey öğrendim ben
Bakma sessiz olduğuma
Hani derler ya bazen
Konuşsan kelimeler yetmiyor
Şussam gönül razı değil diye
İşte öyle..
Dünya yalan diyenlere bakma
Sen yine de yaşa tüm heyecanıyla
Kimseyi takma kafana
İkinci bir şans yok unutma
Her şey yalansa neden bu karmaşa
Bir anlamı var aslında
Belki çok zor ama sırrı da orda
Dön bir bak arkana
Yalan olan sensin aslında
Gerçek olansa dünya.

Mehmet Obut

Yerde kaldı düşlerim

Eylül de kaybettim hep
Hem de çok severken
Eylülüde sevmiştim ama
Bana getirdiklerinide
Benden götürdüklerinide
Çıkmaz denilen sokaklardan çıktım
Dönülmez yollardan döndüm
Bir eylüle geçmedi sözüm
Savaşmak gereksizdir
Kaybedeceğini bile bile
Bütün savaşlar gibi
Sevginin savaşı olmaz
Savaşarak kazanılmaz
Bazen kaybetmek gerekir
Kazanmanın değerini anlamak için
Sahi neydi aşk
Teslim olmakmıydı
Yoksa esir düşmek mi
Belki de sürgün yemek
Tutunduğun kalpten çok uzaklara
Cevabı yok değil mi
Çünkü sana göre şekillenir
Şevdanın renkleri
Sen seçersin birini
Kalbin bir renk verir ona
Çamurdan oyuncağına
Hayat vermek gibi
Sonra eylül gelir
İlk yağmur damlasında
Kariştirir bütün renklerini
Yine de sevdim eylülü
İçinde senin olduğun herşey gibi
Ama sevgiden korkanlar var
Birde sevgiden kaçanlar
Zarardan döner gibi
Ardına bile bakmadan
Bir an düşündümde
Ne kadar zarar vermişim kendime
Evet, evet en çok da kendime
Herkes bir dal olmuşum
Şu kupkuru ormanda
Tutunsunlar diye hayata
Ve düşmesinler hiç düşlerinden
Sonra gördüm ki
Her ayağa kalkan
Bir dalımı kırmış
Canımdan bir parça almış
Sonunda ben de düştüm
Yedi kat semâdan
Yere çakılır gibi
Hem de defalarca
Kanatlarım kırık

Dizlerim paramparça
Titriyorken ellerim
Hiç kimse yoktu yanımda
Tutunamadım
Ve yerde kaldı düşlerim.

Mehmet Obut

Yıldız tohumuna

Ay'a uzanmış bir merdiven vardı
Merdivenin yanında küçük tatlı bir çocuk
Topladığı yıldızlar sığmıyor küçük avuçlarına
İnci siyahı ve kimi zaman buğulu olan
Güzel gözlerinden düşen her bir damla
Minik bir yıldız olup gökteki yerini alırken
Yanında da onu hiç yalnız bırakmayan
Küçük yıldız tohumu arkadaşları..
Neşe saçarlar bulutlardan maviliklere.
Ay'ın karanlık yüzü gibi belirsiz kaderi
Bastığı nemli çimenler gibi
O küçük masum gözleri
Saçlarından dökülen yıldızlar
Aydınlatır yolunu karanlıkta
Koskoca gökyüzünde
Elini uzatsa dokunacağı
Binlerce yıldız içinde
Yalnız kalmış bir yıldız tohumu
Kendisinden başka herkesin
Bir şekilde hayatına dokunmuş
Onca ağır yükün zorlu görevlerin ardından
Yorgun düşmüş bir seyyah gibi
Minik ayakları
Merdivenin basamaklarına yaklaşırken
İçinde bir burukluk hissi
Başı öne eğilmiş masum yüzü ve
Bir garip duygu var ışık dolu kalbinde
Bilinmeyenden korkuluya hep
Yada gözle görünmeyenden
Bize asıl zarar verenlerin
Bildiklerimiz ve gördüklerimiz olduğunu
Öğrendiğimiz halde..
Oda korkuyordu işte nedensiz
Çünkü hiç bilmediği bir duyguydu aşk
Yada bildiğini sandığı bir yanılsama
Tüm hücrelerini kaplayan bir belirsizlik hissi
Oysaki çamurunda vardı yaratılırken.
Kaybettiği bir şey yok aslında
Kazandığı ise hiçbir şey
Bu duygular yabancımıydı ona
Yoksa bu dünya mı yabancıydı o duygulara
Kazanmanın da bir anlamı yoktu çünkü
Kaybederken birileri diye düşündü
Kaç çocuğun rüyasına arkadaş oldu
Hanginizin ruhuna dokundu kimbilir
Siz uyurken sessizce geceleri...

Mehmet Obut

Yıldızlı iskelem

Sahipsiz bir gemiyim
Deryanın ortasında
Kaç dalga daha alır
Kaç lodosa dayanır
Bilinmez küçük güvertem
Vuran her dalgada
Hafifler mi yüküm
Her damlada
Daha çok batarken
Keman çalınır mı yine
Yıldızlı iskelemde
Fırtına sonrası
Sessizliği bölmek için.
Melodilerin tuzaklarında
Savrulur muyum yine
Rüzgârla dans eder gibi
Sakin kıyılarına
Attığım demirlere yeter mi
Eteğimdeki taşlar
Tutuşur mu yine sahilde ateş
Dumanı bulur mu seni
Saçlarından koklarmıyım tekrar
Yosunlu bir taş a basıp
Kayarmıyım yoksa gözlerinden
Cevabı var mıdır ki
Şişenin içindeki mektupta
Ben hiç bilemem
Sen de söylemezdin zaten.

Mehmet Obut

Zencefil kaynatıyorum akşamları

Hastayım biraz
Havalarda soğudu
Zencefil kaynatıyorum akşamları
Ama seninki gibi olmuyor
Sahi ne koyuyordun içine?
Ne kadar özleşem de
Ağlamamak için yutkunsamda
Hiçkırısamda sessizce geceleri
Ruhumu kanattığın kadar acımıyor
Ve affedemiyorum seni
Zaman bu sefer ilaç değil
Tuzda bastım yarama üstelik
Ama olmuyor bir türlü
Eski yerine koyamıyorum seni yeniden
Kırmamak için birbirimizi
Ve düşmekten de korkmadan
İnce buz üstünde yürüdüğümüz yollar
Şimdi paramparça bir halde
Tekrar yürümek için o yolları
Ne sen cesaret edebilirsin
Ne de ben heves
İyi bak bundan sonra kendine
Kaldığın yerde mutlu ol.

Mehmet Obut